

Nr 191.

Av herr **Gustafsson** i Skellefteå m. fl., i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till bidrag till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp.*

Under rubriken vatten- och avloppsledningar lämnas i sjätte huvudtiteln en redogörelse för statsbidragen till vatten- och avloppsanläggningar. Av redogörelsen framgår bl. a., att hos väg- och vattenbyggnadsstyrelsen funnos den 1 juli 1951 ansökningar med en sammanlagd anläggningskostnad av 91,4 milj. kronor, för vilka bidragsfrågan ännu ej avgjorts. Vid samma tidpunkt förelågo i de olika länen statsbidragsansökningar motsvarande en total beräknad anläggningskostnad av 98,2 milj. kronor. Det hittills redovisade behovet av vatten- och avloppsanläggningar, vilka äro avsedda att utföras med statsbidrag, omfattade således sammanlagt 189,6 milj. kronor.

Det bör även observeras, att bland av dessa ansökningar berörda anläggningar ingå en stor del, som redan äro utförda eller under utförande.

Bidragsbehovet under tiden 1 juli 1951—1 juli 1953 beräknas av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen uppgå till 45 milj. kronor. För täckande av detta bidragsbehov stod vid ingången av innevarande budgetår endast årets anslag på 12 milj. kronor till förfogande. För budgetåret 1952/53 skulle således erfordras ett anslag på i runt tal 33 milj. kronor. Med de personalresurser, som stå till organisationens förfogande, anser emellertid styrelsen, att det ej blir möjligt fördela ett högre anslagsbelopp än 17 milj. kronor.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsens förslag har emellertid icke tillstyrkts av chefen för kommunikationsdepartementet. Denne har, dels med hänvisning till det statsfinansiella läget och dels med hänvisning till att 1946 års vatten- och avloppssakkunniga i ett i september 1951 avgivet betänkande föreslagit omfattande förändringar i statsbidragsbestämmelserna, icke ansett det möjligt föreslå högre anslag än 13 milj. kronor.

Av vatten- och avloppssakkunnigas betänkande framgår klart nödvändigheten av att anläggningsarbeten för vatten- och avloppsledningar bedrivs i ökad omfattning. Den höjning av anslaget med en miljon kronor, som departementschefens förslag innebär i förhållande till anslaget för budgetåret 1951/52, uppväger ingalunda kostnadsökningarna. Enligt vår mening bör inte det förhållandet att förslag, grundade på de sakkunnigas betänkande, icke kan framläggas förrän tidigast till 1953 års riksdag, utgöra skäl för en reell minskning av de statsbidragsunderstödda anläggningarnas omfattning.

Det bör också understrykas, att ett genomförande av de sakkunnigas

program för framtiden kommer att ställa betydligt ökade krav på statskassan. Det bör därför vara angeläget att redan nu i någon mån avhjälpa den rådande eftersläpningen i fråga om bidragstilldelningen.

Med stöd av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte till Bidrag till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp för budgetåret 1952/53 anvisa ett reservationsanslag av 17 miljoner kronor.

Stockholm den 24 januari 1952.

Henning Gustafsson.

Gottfr. Fröderberg.

Magnus Nilsson.

Alg. Gunnarsson.
